

26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2017 ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Λαμβάνουσιν καιρόν παρά του Ἀρχιερέως (-έάν χοροστατεί- ἰσταμένου εἰς το Παραθρόνιον μετὰ χαζρανίου ἀνευ μανδύου καὶ φέροντος μόνον ἐπιστήθιον Σταύρον) μόνον εἰς ἱερεὺς μετὰ διακόνου. ὁ Ἱερεὺς:

Εὐλογητος ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ὁ Αναγνώστης: Ἀμήν. ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Αναγνώστης:

- · Δευτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεὶ ἡμῶν Θεῷ.
- · Δευτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεὶ ἡμῶν Θεῷ.
- · Δευτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεὶ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμος ργ' (103)

- · Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.
- · Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
- · Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὑδασιν τὰ ὑπερῶνα αὐτοῦ.
- · Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- · Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
- · Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- · Ἀβυσσὸς ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὑδατα.
- · Ἀπο ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπο φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- · Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- · Ὅριον εἶθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδέ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- · Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὑδατα.
- · Ποτιουσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- · Ἐπ' αὐτά τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσῃ ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- · Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερφῶν αὐτοῦ ἀπο καρποῦ τῶν ἐργῶν σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- · Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- · Του ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

- · Του ίλαρυναι πρόσωπον έν έλαίψ και άρτος καρδίαν ανθρώπου στηρίζει.
- · Χορτασθήσεται τά ξύλα του πεδίου, αί κέδροι του Λιβάνου, ας έφύτευσας.
- · Έκεί στρουθία έννοσσεύσουσι, του έρωδιου η κατοικία ηγείται αύτών.
- · Όρη τά ύψηλά ταίς έλάφοις, πέτρα καταφυγή τοίς λαγψοίς.
- · Έποίησε σελήνην εις καιρούς ό ήλιος έγνω την δύσιν αύτου.
- · Έθου σκότος, και έγένητο νύξ έν αύτη διελεύσονται πάντα τά θηρία του δρυμου.
- · Σκύμνοι ώρνόμενοι του αρπασαι, και ζητησαι παρά τφ Θεφ βρώσιν αύτοίς.
- · Ανέτειλεν ό ήλιος, και συνήχθησαν, και εις τάς μάνδρας αύτών κοιτασθήσονται.
- · Έξελεύσεται άνθρωπος επί το έργον αύτου, και επί την έργασίαν αύτου έως έσπέρας.
- · Ως έμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε, πάντα έν σοφί^ έποίησας, έπληρώθη η γη της κτίσεώς σου.
- · Λύτη η θάλασσα η μεγάλη και εύρύχωρος, εκεί έρπετά ών ούκ έστιν αριθμός, ζφα μικρά μετά μεγάλων.
- · Έκεί πλοία διαπορεύονται, δράκων ουτος, ον έπλασας έμπαίζειν αύτη.
- · Πάντα προς σέ προσδοκώσι, δουναι την τροφην αύτών εις εύκαιρον δόντος σου αύτοίς συλλέξουσιν.
- · Ανοίξαντός σου την χείρα, τά σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος αποστρέψαντος δέ σου το πρόσωπον, ταραχθήσονται.
- · Αντανελείς το πνευμα αύτών, και εκλείψουσι, και εις τον χουν αύτών έπιστρέψουσιν.
- · Έξαποστελείς το πνευμα σου, και κτισθήσονται, και ανακαινιείς το πρόσωπον της γης.
- · Ητω η δόξα Κυρίου εις τούς αιώνας εύφρανθήσεται Κύριος επί τοίς έργοις αύτου.
- · Ό έπιβλέπων επί την γην, και ποιών αύτην τρέμειν ό απτόμενος τών όρέων, και καπνίζονται.
- · Αισω τφ Κυρίψ έν τη ζωη μου, ψαλώ τφ Θεφ μου έως ύπάρχω.
- · Ηδυνθείη αύτφ η διαλογή μου, έγώ δέ εύφρανθήσομαι επί τφ Κυρίψ.
- · Εκλείποιεν αμαρτωλοί απο της γης, και άνομοι, ώστε μη ύπάρχειν αύτούς. Εύλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.

Και πάλιν

- · Ό ήλιος έγνω την δύσιν αύτου έθου σκότος, και έγένητο νύξ.
- · Ως έμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε πάντα έν σοφί^ έποίησας.

Δόξα Πατρί... Και νϋν ...

Αλληλούια, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα. Δόξα σοι ό Θεός (έκ γ').

Η έλπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

ό Διάκονος:

- · Έν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν....

ό α' χορός

Ήχος γ' Ψαλμος ρμ' (140) (Μέλος Είρμολογικόν)

- Κύριε έκέκραξα προς σέ, εισάκουσόν μου, εισάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, έκέκραξα προς σέ, εισάκουσόν μου πρόσχεσ τη φωνη της δεήσεώς μου, έν τφ κεκραγέναι με προς σέ εισάκουσόν μου, Κύριε.

ό β' χορός

- Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ένώπιόν σου έπαρσις τών χειρών μου θυσία έσπερινη εισάκουσόν μου, Κύριε.

Στιχηρά Κατανυκτικά Ἦχος γ' ό α' χορός

Στίχ. Ἐξάγαγε έκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐσπερινόν ὕμνον, προσφερόμεν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος, καί φδῶν πνευματικῶν, ἐλέησον Σωτῆρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ό β' χορός

Στίχ. Ἐμέ ὑπομενούσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Σώσόν με Κύριε ό Θεός μου, σύ γάρ πάντων ἡ σωτηρία, ό κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καί το βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει, δός μοι χεῖρα βοηθείας, καί πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος, καί φιλόανθρωπος.

ό α' χορός

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τον διεσπαρμένον μου νουν συνάγαγε Κύριε, καί τὴν χερσωθεισάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ Τελῶνῃ στεναγμόν, καί ὡς τῇ Πόρῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι, ό Θεος σώσόν με, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καί φιλόανθρωπος.

ό β' χορός

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πολλάκις τὴν ὕμνησίαν ἐκτελών, εὐρέθην τὴν αμαρτίαν ἐκπληρών, τῇ μὲν γλώττῃ ἄσματα φθεγγόμενος, τῇ δέ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος, ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον Χριστέ ό Θεός, διά τῆς μετανοίας, καί ἐλέησόν με.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ Ἦχος β' Ἄγγελος μὲν το Χαῖρε ό α' χορός

Στίχ. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοί ό ἴλασμος ἐστίν.

Ἐγκρατεῖς τὴν σάρκα, ταπεινώσαι πάντες σπουδάσωμεν, το θεῖον ὑπερχόμενοι στάδιον, τῆς ἀμώμου Νηστείας, καί εὐχαῖς καί δάκρυσι, Κύριον τον σώζοντα ἡμᾶς ἐκζητήσωμεν, καί λήθην τῆς κακίας παντελή ποιήσωμεν βοῶντες. Ἡμάρτομέν σοι, σώσον, ὡς πάλαι Νινευῖτας, Χριστέ Βασιλεύ, καί κοινωνούς ἡμᾶς, οὐρανίου Βασιλείας ποιήσον εὐσπλαγχνε.

ό β' χορός

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τον λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τον Κύριον.

Ἐμαυτον ἀπελπίζω, ἐννοῶν τὰ ἔργα μου Κύριε, τὰ πάσης τιμωρίας ἐπάξια, ἰδοὺ γάρ παραβλέψας, τὰ σεπτὰ σου Σώτερ ἐντάλματα, ἀσώτως μου τον βίον ἠνάλωσα, διο καθικετεύω, μετανοίας ομβροῖς με καθάρας, νηστεία καί δεήσει, ὡς ὁ μόνος Ἐλεήμων ἐκλάμπρυνον, καί μή βδελύξη με Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, καί Ὑπεράγαθε.

Ἐτερον Τοῦ κυρίου Θεοδώρου ό α' χορός

Στίχ. Ἀπο φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπο φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τον

Κύριον.

Ἦχος β' Τῶν ὑπέρ νοῦν δωρεῶν

Τον τῆς Νηστείας καιρόν, φαιδρῶς ἀπαρξώμεθα, πρὸς ἀγῶνας πνευματικούς ἑαυτούς ὑποβάλλοντες, ἀγνίσωμεν τὴν ψυχὴν, τὴν σάρκα καθάρωμεν, νηστεύσωμεν ὡσπερ ἓν

τοῖς βρώμασιν ἐκ παντος πάθους, τὰς αρετὰς τρυφώντες του Πνεύματος, ἐν αἷς διατελουντες πόθψ, αξιωθειήμεν πάντες, κατιδεῖν το πάνσεπτον Πάθος Χριστου του Θεου, καί το ἅγιον Πάσχα, πνευματικῶς ἐναγαλλιῶμενοι.

Και τού Μηναιού, προσόμοια γ'

Ἦχος δ' ὁ

β' χορός

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῆ Κυρίψ το ἔλεος καί πολλη παρ' αὐτῆ λύτρωσις' καί αὐτος λυτρώσεται τον Ἰσραηλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτου.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Κατ' εἰκόνα γενόμενος, του Θεου καί ὁμοίωσιν, κατ' αρχην της πλάσεως Παμμακάριστε, το της εἰκόνας αξίωμα, τηρεῖν διεσπούδασας, λογισμῶ πανευσεβεί, καί νοός καθαρότητι, καί ἀγνότητι, καί παθῶν ἐγκρατεῖ^ καί τηρήσει, τῶν Χριστου διαταγμάτων, καί εὐσεβεῖ^ Πανόλβιε.

ὁ α' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε τον Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινεσατε αὐτον πάντες οἱ λαοί.

Τη ασκήσει το πρότερον, προσλαβῶν καί την ἀθλησιν, θεοφρόνως ὕστερον, εὐηρέστησας, δι' ἀμφοτέρων τῆ Κτίσαντι, τῆ μόνψ την κάθαρσιν, απαιτουντι παρ' ημῶν, καί ψυχης την εὐγένειαν· ου την ἐνσαρκον, παρουσίαν δοξάζων προσεκύνεις, την εἰκόνα την ἁγίαν, της κατ' αὐτον ἀνθρωπότητος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη το ἔλεος αὐτου ἐφ' ημάς, καί η ἀλήθεια του κυρίου μένει εἰς τον αἰῶνα.

Τούς του Λόγου την σάρκωσιν, δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγχων ὅσιε, διετέλεσας, διά μαστιγῶν ἐτάσεως, πάσης τε κακώσεως, καί δεσμῶν καί φυλακης, βεβαιῶν την ἀλήθειαν· ὅθεν γέγονας, της Χριστου βασιλείας κληρονόμος, καί χαράς ἀνεκλαλήτου, καί αἰδίου ἐλλάμψεως.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρι... Και νύν... Θεοτοκίον ὁμοιον

Ἦ Θεον τον ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἀνθρωπον χρηματίσαντα, καί το ημέτερον φύραμα, ἐκ σου προσλαβόμενον, καί θεώσαντα σαφῶς, μη παρίδης με Πάναγνε, νυν θλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτεῖρησον τάχος καί παντοίας, δυσμενείας τε καί βλάβης, του πονηρου ἐλευθέρωσον.

Εἴσοδος (Εἰσοδεῦει μόνον εἰς ἱερεῦς μετά διακόνου).

Διάκονος: Σοφία Ορθοί !

Ὁ Προεστῶς η ὁ Αναγνώστης (χύμα):

Φῶς ἱλαρον ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησου Χριστέ, ἐλθόντες ἐπί την ηλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὕμνουμεν Πατέρα, Υἱόν, καί ἅγιον Πνευμα Θεόν. Αξιόν σε ἐν πάσι καιροῖς, ὕμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, Υἱέ Θεου, ζων ὁ διδούς, Διο ὁ κόσμος σέ δοξάζει.

Μέγα

Προκείμενον

Ἦχος πλ. δ' ὁ

α' χορός

Μη ἀποστρέψης το πρόσωπόν σου ἀπο του παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχύ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τη ψυχη μου, καί λύτρωσαι αὐτήν.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Εἰπόμεν πάντες...κλπ. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Αναγνώστης Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρῃ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλόγητος εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἐλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλόγητος εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλόγητος εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μέ τὰ δικαιώματά σου. Εὐλόγητος εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἐλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν...κλπ ...Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας...

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον. ὁ α' χορός

Ἦχος δ'

Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε, ἐλαμψεν ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας, ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ὅπως διαπλεύσαντες τὸ τῆς Νηστείας μέγα πέλαγος, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν καταντήσωμεν, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ σώζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ β' χορός

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, τὸν κατοικούντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὐ οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς.

Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε,...

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικὸν

Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνεῖαις τῶν Ἁγίων σου Χριστέ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἐλεός.

ὁ β' χορός Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, Θεομήτορ δοξάζουσι, τὸν Θεὸν γὰρ Πάναγνε ἀπεκύησας, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἀεὶ συνυπάρχοντα, καὶ Ἀγγέλων στρατιάς, ἐκ μὴ ὄντος βουλήματι, ὑποστήσαντα, ὃν ἰκέτευε σώσαι καὶ φωτίσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, σέ ἀνυμνούντων ΠανάχαρANTE.

Νύν ἀπολύεις. Καί μετά το Τρισάγιον, ψάλλομεν τά Τροπάρια ταυτα, ποιουντες καί ανά μίαν μετάνοιαν εἰς ἕκαστον αὐτών.

Ἦχος πλ. α' ὁ α' χορός

Θεοτόκε Παρθένε, Χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετά σου, εὐλογημένη, σύ ἐν γυναιξί, καί εὐλογημένος ὁ καρπος της κοιλίας σου, ὅτι Σωτηρα ετεκες τών ψυχών ημών.

ὁ β' χορός

Βαπτιστά του Χριστου, πάντων ημών μνήσθητι, ἵνα ρυσθώμεν τών ανομιών ημών, σοί γάρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπέρ ημών.

ὁ α' χορός Δόξα Πατρι...

Ἰκετεύσατε ὑπέρ ημών, ἅγιοι Απόστολοι, καί ἅγιοι πάντες, ἵνα ρυσθώμεν κινδύνων καί θλίψεων, ὑμᾶς γάρ θερμούς προστάτας, προς τον Σωτηρα κεκτήμεθα.

ὁ β' χορός Καί νύν... Θεοτοκίον

Ὑπο την σην εὐσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τᾶς ημών ικεσίας, μη παρίδης ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, μόνη Ἄγνη, μόνη εὐλογημένη.

ὁ Αναγνώστης (πρ^ᾠεί^ᾠ τη φωνη) :

Κύριε ἐλέησον, μ' (40).

Δόξα Πατρί... Καί νυν...

Την Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ, καί ἐνδοξοτέραν ασυγκρίτως τών Σεραφείμ, την αδιαφθόρωσ Θεον Λόγον τεκουσαν, την ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἀρχιερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητος Χριστος ὁ Θεος ημών...

Ἐπουράνιε Βασιλευ, τούς πιστούς βασιλεῖς ημών στερέωσον, την Πίστιν στήριξον, τά εθνη πράϋνον, τον κόσμον εἰρήνευσον, την ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τούς προαπελθόντας πατέρας καί ἀδελφούς ημών ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον' καί ημάς ἐν μετανοίᾳ καί ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθος καί φιλόανθρωπος.

Καί ποιουμεν τᾶς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες μυστικῶς ἐν ἐκάστη μετανοίᾳ ἀνά ἕνα Στίχον της ἐπομένης Εὐχης του ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καί Δέσποτα της ζωης μου, πνευμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καί ἀργολογίας, μη μοι δῶς.

Πνευμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονης, καί ἀγάπης χάρισαί μοι τφ σφ δούλψ.

Ναί, Κύριε Βασιλευ, δώρησαί μοι του ὁράν τά ἐμά πταίσματα, καί μη κατακρίνειν τον ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητος εἰ εἰς τούς αἰώνας τών αἰώνων. Ἀμήν.

Καί λέγει ὁ Προεστῶς, τό,

Δόξα σοι ο Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. καί Ἀπόλυσις ὁ β' χορός ψάλλει εἰς ἀργον εἰρμολογικον μέλος Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τού ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τών καταφευγόντων ἐν πίστει τη κραταιᾷ σου χειρί, ἄλλην γάρ οὐκ εχομεν ἁμαρτωλοί προς Θεόν, ἐν κινδύνοις καί θλίψεσιν, αἰε μεσιτείαν,

οἶ

κατακαμπτόμενοι ὑπο πταισμάτων πολλῶν, Μητερ του Θεου του Τψίστου, ὄθεν σοι
προσπίπτομεν' Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τούς δούλους σου.

Ὁ Προεστώς: Δι'εύχών...